

Čemu služi popis?

Još malo, pa prođe i ovaj popis stanovništva... A potom sledi, kao po pravilu, komedija koja će trajati bar do sledećeg popisa.

Ono najvažnije što ćemo posle najnovijeg popisa stanovništva konačno saznati jeste koliko nas ima. Doduše, ne računajući onaj deo teritorije koji se po Ustavu Srbije vodi kao neotuđivi, a političari ne znaju šta će i kako će s njim.

Takođe će nam biti otvorene oči i povodom nacionalne strukture, ali ne računajući one koji su bojkotovali popis. Imaćemo, konačno, priliku da saznamo i kolika je prosečna kvadratura srpske kuhinje, za čime smo zasigurno svi odvajkada žudeli, pa da u duhu srpske tradicije možemo da se nadgornjavamo sa komšijom.

Aiznad svega, konačno ćemo saznati da je vlast bar delimično ispunila makar jedno od silnih obećanja - broj zaposlenih povećaće se za 50.000! I to prvenstveno zahvaljujući tome što će baš toliko popisivača morati da odgovori potvrdno na pitanje da li su imali posao tokom poslednje nedelje. Ali, i to je u neku ruku ispunjenje predizbornog obećanja, bar delimično. I bar na određeno vreme.

To što se popis stanovništva održava svakih 10 godina daje šansu da te podatke uspešno koriste tri vlasti, pošto između dva popisa prođu u normalnim okolnostima tri izborna ciklusa. Ili, u našem slučaju, cirkusa...

Uprvoj varijanti vlast će, a povodom toga možemo da se kladimo u bilo šta, rezultate objašnjavati onako kako im najbolje odgovaraju - kao uspešne. Opozicija će, s druge strane, tu pronaći gomilu argumenata u korist svojih teorija. I tako će se, bez obzira na to ko će u međuvremenu biti vlast, mlatiti „argumentima“ narednih 10 godina. Do sledećeg popisa.

Ali, ono čega se nijedna vlast neće ahvatati jesu oni podaci iz popisa od kojih se živi. Te podatke, a to su pokazali svi oni u poslednjih 20 godina, ne mogu da promene nabolje.